

mindre end efter Ministeriets Forslag, derimod en hel Del mindre, og det er jo høist naturligt, naar man ikke tager de 100 Kr. med. — Der er imidlertid et andet Punkt, som jeg kunde ønske ændret, og som jeg ogsaa vil haabe maa blive ændret i dette Lovforslag; det er det, som findes i § 5 5te Punkt, og som gjentager sig paa et andet Sted senere i Lovforslaget i § 13, nemlig at Pensionen eller Understøttelsen skal ophøre, naar den, som nyder den, dømmes til Strafarbejde eller til ringere Straf paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling. Det var i forrige Samling foreslaaet af Udvalgets Flertal, at Ordet Strafarbejde skulde udgaa, idet man nemlig ønskede at fastholde den Sætning, som synes mere og mere at gjøre sig gjældende i vor Retsudvikling, at det ikke er Straffen, men Handlingen, som vanærer. Jeg vilde ønske, at man ikke her for de Militæres Vedkommende vilde gjøre nogen Undtagelse fra denne Lovregel, som synes efterhaanden at blive mere og mere almindelig; jeg haaber heller ikke, at en Forandring paa dette Punkt skulde spåde paa nogen Hindring fra den ærede Ministers Side. Jeg ønsker, som sagt, meget, at dette Lovforslag maa blive betragtet som hørende til dem, hvorom et æret Medlem forleden udtalte, at de høre til det neutrale Omraade, thi Underofficerer høre til de Folk i vor Hær, som regnes til dens bedste Støtter. Jeg vil ikke fremhæve den ene Klasse paa den andens Beføstning, de ere alle Dele af Maffineriet, og det er ikke godt at sige, hvilken der er den vigtigste; men derom maa Alle vist være enige, at Underofficerernes Stilling i høi Grad trænger til Forbedring, og her er en Maade at gjøre det paa, hvorfor jeg vil ønske, at dette Lovforslag ikke vil støde paa videre Vanskeligheder paa sin Gang gennem dette Thing. Jeg skal ikke komme ind paa andre mindre Punkter, der muligvis kunde være at ændre, da der rimeligvis vil blive Leilighed dertil under de senere Forhandlinger.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Invalideforsørgelse m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1369 ff.)

Dinesen: Jeg finder mig foranlediget til at gjøre en Bemærkning ved Lovforslagets § 1, første Linie, der er overensstemmende med den almindelig gjældende Invalideforsørgelseslov af 9de April 1851 § 9. Jeg er i den seneste Tid bleven bekendt med, at Invalidebestyrelsen gjør en Fortolkning gjældende af denne Bestemmelse, som jeg tror i visse Tilfælde kan blive meget haard for enkelte Personer, der ere blevene besta digede, medens de have aftjent deres Barnepligt. Min Opmærksomhed er bleven vaft ved et særligt Tilfælde, hvor en Mand under Krigen 1864 var indkaldt og kom til Skade paa Kasernen ved et Fald, der var af en saadan Natur, at han ikke har fuld Førlighed. Overbestyrelsen, som man har henvendt sig til, har gjentagende neget at tage Hensyn til den Skade, han saaledes har faaet, idet den paaftaar, at det ikke kan godtgjøres, at han har faaet denne Skade, som Lovven udtrykker sig, under Udførelsen af sin militære Tjenestepigt. Vedkommende Mand har faaet denne Skade i den militære Tjeneste, han har været indlagt paa Garnisonspsygehuset, og det kan konstateres, at han har faaet Skaden paa den Tid, da han har været underkastet Behandling paa Garnisonspsygehuset, men Invalidebestyrelsens Opfattelse af den hidtilgjældende Lovbestemmelse er en saadan, at den ikke tror sig i Stand til at give denne Mand Invalideforsørgelse, uagtet han efter Alles Formenting, som have haat nogen Leilighed til at dømmen om den Tilstand, hvori han befinder sig, maa antages at være fuldstændig ligesaa kvalificeret til Forsørgelse, som en hvilken som helst Anden, der har faaet Saar i Kampen paa aaben Mark. Jeg fremhæver dette allerede ved første Behandling, fordi jeg tror, at der er tilstrækkelig Grund til at gjøre denne Bestemmelse til Gjenstand for en saadan Ændring, at den kan sætte Invalidebestyrelsen i Stand til at gjøre en anden Fremgangsmaade gjældende ligeoverfor Personer, som maatte være i et saadant Tilfælde som det, jeg her har omtalt, Personer, som ellers vilde blive Gjenstand for en Tilfidsfattelse der forekommer mig at være uretfærdig imod dem.

Bojsen: Det vil vist falde det ærede Medlem, som nu talte, vanskeligt, at finde en Redaktion af den første Linie i Lovforslaget, som vil kunne affæste den Lov, som har foranlediget det af ham omtalte Tilfælde. Det Begreb nemlig, som ligger i Ordene „Udførelsen af sine militære Tjenestepigter“ vil dog neppe kunne komme til at omfatte uden Indskrænkning enhver Skade, som en Mand maatte have paadraget sig i den Tid, han laa til Tjeneste. Men det ærede Medlem vil maaste gjøre et Forsøg paa at redigere sin Tanke, og man vil jo da kunne se, hvorvidt dette vil kunne lykkes ham. — Jeg vil tillade mig som Ordfører i sin Tid for det Udvalg, der har udarbejdet det Forslag, som ligger til Grund